

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

33. Superbus: Expressus ex Suetonij Caligula, & cæteris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

esse bellus, quibus non satis sit, homines pun-
gere: nisi Deorum sanguinem lambant. Hic
tamen, qui ceteris, ut nequior, ita ingeniior
volebat videri, non nihil animalculo condon-
andum esse censebat; rem audaculam fecisse:
ceruicem illam roseam appetuisse, quis non
appeteret? in uolasse, non ut pungeret, sed
ut ocularetur. Praeterea ostio, sed nulla a-
pud iratos; etum sit in muscas, totis ædi-
bus exterminantur: creatur inauditus ante
magistratus, muscarum præfetus, cui ex of-
ficio incumbat, totis ædibus muscas expel-
lere. Quid, cum noster hypobolimæus Alex-
ander nuper se labore fingeat ophthalmia?
bonus ille parasitus hallucinabatur ad fercula.
Alexandrinum puerum sibi poculum porri-
gentem non videbar.

Becæ aëtum cum genere humano, sic tur-
pissimus assentator fame, & siti perijstet. Quo-
ties rustantem aut mingentem Dominum
laudavit quoties ægroti lauan linxit, quo-
ties febriculoso vomitum frustis esculentis vi-
num redolentibus, abunde profusum, spuri-
fimo ore exceptit. Prauane ista parua sunt; si
quod iter facienti accidit, commemoremus.
Ad regis latus equitabat comes indiuividus,
eum celo intendere se nubes, consecuta re-
pente tonitrua, & coruscationes: tum ille, ve-
nerationis, ut videbatur, plenus, conuersus ad
Regem: Eru (inquit) proh magne Iupiter, sic
tonas? Ad summum constans rumor est, eum
aream destinâsse, in qua templum ex manu-
bibus adulorioris est consecratus; Domino, Deo-
gue nostro: & si quid amplus voluerit, Iphige-
niam habet domi, filiam vacancam, & nubilem,
eui virtus impositurus est, & ad noui Dei a-
ram immolaturus.

AMBITIOSVS.

Ex D. Cypriano, epist. 2. L.

Descriptio XXXII.

Quos honores putas esse, quos fasces, quam
affuentiam in diuitijs? quam potentiam
in castris? in magistratu purpuræ speciem? in
Principatu licentia potestatem? malorum
blandientium virus occultum est, & arriden-
tis nequitia facies quidem læta, sed calamita-
tis abstrusa illecebrosa fallacia; instar quod-
dam veneni, ubi in lethales succos dulcedine

asperfa, calliditate, fallendi, sapore medicato
poculum videtur esse, quod sumitur: ubi epo-
taueris, peinicies hausta grastatur: quippe il-
lum vides, qui amictu clariore conspicuus ful-
gere sibi videtur in purpura, quibus hoc for-
dibus emit, ut fulgeat? quos arrogantium fa-
stus prius perculit? quas superbas fores matu-
ritus saluator obedit? quot tumentium con-
tumeliosa vestigia, in clientum cuneis ante
præcessit, ut ipsum etiam salutatum comes
postmodum pompa procederet, obnoxia non
homini, sed potestati? neque enim colimori-
bus meruit ille, sed fascibus: horum denique
videtas exitus turpes, cum anceps temporum
palpatore abscessit, cum priuati latus nudum
defectoras clausit; tunc lacerata domus
plage conscientiam ferunt; tunc rei familia-
ris exhaustæ damna noscentur; quibus re-
demptus fauor vulgi, & cœducis atque inani-
bus votis, popularis aura quæsita est.

SVPERBVS.

Expressus ex Suetonij Galigula,
& ceteris.

Descriptio XXXIII.

Videret, si placet hominem moriar, ni-
cetus ex fastu, arque arrogancia, & iniqui-
fimo genere superbie confatus est. Hic est,
qui Imperium orbis terrarum, superciliosus,
ut Atlante cœlum niti putat: nec iam memi-
nit, quod homo sit ex argilla, & luto factus:
quoniam, se ex altis lapsum putat, & qui in-
certos habet parentes in terris, originis suæ
principium repetit ē cœlo. Cernite, quo se ia-
ctat incessu: quibus nos intuetur oculis? qua
voce? si modo loquitur? omnes præ se contem-
nit. Animaduertitis, ut modò depictas, gem-
matasque indutis penulas, manuleatus, & ar-
millatus, in publicum procedat: modò serica-
tus, & cycladatus obâbulet? modò in crepidis,
vel cothurnis, modò in speculatoria caliga, nō
nunquam socco muliebri prodeat, plerumq; ve-
rò aurea barba fulmen tenens, ac fuscinam, aut
caduceū, Deorum insignia, scelè insolentius ostē-
tet: hic ceteros homines præ si mures, aut mus-
cas, aut culices esse arbitratu: si quis eū leuisse
suspici-

suscipitatus fuerit offensum, non est exorabilis. Si aquam calidam tardius attulevit puer Alexandrinus, iubetur continuo trecentis affligi verberibus. Si crystallum fregerit, ad murenas exclamat. Homines per diem quingentos occidere, idem est apud Busridem, ac tesseris ludere. Deinde ille ebrius, non tam vino, quam cruento miserorum, exclamat,
Aus Casarem oportet esse, aut satrum. Parum est, saepe in homines, ni compedes oceanio injiciat; iacula immittat in solem; fluuijs plaga inurat; Iouis quotquot sint simulachra, eadem capite truncari, & suam ceruicem imponi mander. Quoties cum ipso Ioue iugatur, quoties illi succenser; quoties exilia, & ultimos Gedrosiorum tractus minatur: nisi pluia, aut toner, aut serenum faciat, quando ipse voluerit? Quid quod nuptiarum pompa adornat, & Mineruam, aut Lunam de celo lapsum in, in suos amplexus autumat? stultus, qui non videat, se eandem in capite gerere. Quid quod ipse deset, & imbellis, & effeminaris, cum conchis, & margaritis bellum gerit, dein spolia vocat Capitolo, Palatioque debita, & apparatissimos triumphos instruit, quasi Phraatem, aut Armiragum ad genua supplices admiserit?

Ad summum, cum se omnium hominum, qui sunt, fuerunt, aut futuri sunt, sapientissimum dicteret, unum ferme versiculum tenet, quem saepissime habet in ore;

Sic volo, sic iubet, sic proratione voluntas.

Aurum quoq; alios nouit, Megabyssia sunt ex tragœdijs ducta, quibus vehementer delectatur, vt Calcare cœlum restat, &c.

AVARVS DIVES.

Ex D. Cypriano, epist. 2.
lib. 1.

Descriptio XXXIV.

ED & quos diuites opinari, continuantes saltibus saltus, & de confinio pauperibus exclusis, infinita, ac sine terminis rura latius porrigitur, quibus argenti & auri maximum pondus, & pecuniarum ingentium vel exructi aggeres, vel defossæ strues; hos etiam inter diuitias suas trepidos, cogitationis incertæ sollicitudo discuriat, ne pra-

do valset, ne percussor infester, ne inimica cuiusque locupletioris inuidia, calumnijs litijs inquietet. Non cibus securo, somnusque contingit; iuspirat ille in conuicio, bibat licet gemma; & cum epulis marcidum corpus thorus mollior alto sanguine consideret, vigilat in pluma, nec intelligit miser, speciosa fibi esse supplicia, auro se teneri alligatum, possidet magis, quem possidere diuitas, atque opes. O derelictabilis cœcitas mentium, & cupiditatis insana profunda caligo, cum exonerare se possit, & leuare ponderibus, p̄ḡit magis fortunis augentibus incubare, p̄ḡit p̄sonalibus cumulis pertinaciter adhærere: nulla in clientes inde largitio est, cum indigentibus nulla partitio, & pecuniam suam dicunt, quam velut alienam domi clausam sollicito labore custodiunt; ex qua, non amicis, non liberis quicquam, non tibi denique impertinet. Possident ad hoc tantum, ne possidere liceat alteri. O nominum quanta diuersitas: bona appellant, ex quibus nullis illis, nisi ad res malas v̄sus est.

AVARVS, ET TENAX.

Expressus ex Theophrasto, Plauto, & ceteris.

Descriptio XXXV.

Ordidum hominem, vel potius portentum hominis, si iubet, intuere; vt vestes habet strictas, easque attitidas, & tori interpolatas versicoloris us panniculis, quot luce in cribro foramina. Cerne, vt loculos habet situ obsoitos, claves ferrugine illitas, oppletas araneis ædes, ut ipse capite est, usque ad cutem raso, ne saepius tonsoris opera indiget: vt domi nudis pedibus obambulat, ne quid interim salceos deterat; citius ex pumice aquam, quam ex eo elicueris beneficium. Agrum quotidie inspicit, an limites eodem loco maneat immoti, sicut de suo horto neminem gustare sinit, neminem per suum fundum transire, aut ullum cadiuum pomum tollere; ignem in ædibus extinguiri iubet, ne quis corroget testula: & si quis forre vicinorum (vt sappè sit) cultrum, securum, pistillum, mortarium, auraliquid, simile v̄tendum rogiter, fures venisse dicet, atque